Ročník XI. — Číslo 21. Kvasilov dne 2. června 1936. Opłata pocztowa uiszcz. ryczałtem. 35 gr.

Hlas Volyně

Týdeník věnovaný českým zájmům v Polsku.

Rukopisy se nevracejí.

Dělat svou práci vždy s vědomím odpovědnosti, přijmout odpovědnost, otevřeně, přímo, poctivě.

*

Devise „pravda vítězí" znamená, že pro pravdu jest nám pracovat, jí pomáhat, za ni vždy a bez únavy bojovat.

Josef Foitik.

Do nového desítiletí.

Prvních deset let — dvě „pětiletky" — našeho „Hlasu Volyně" máme za sebou a vstupujeme do desítiletí nového. Nových deset let novinaření před námi znamená nových deset let práce a odříkání. Nové rvaní se s nesnázemi, nové odstraňování různých překážek, nové probdělé noci nad psaním, nové šetření třebas na nutných předmětech, aby bylo na známku a odeslání dopisu...

A proč to vše?

Pro Vás, drazí krajané!

Pro Vás ta práce, to noční bdění, to šetření! Pro Vás, abychom mohli rozšiřovati Vaše vědomosti, bychom mohli hájit Vaše zájmy, tlumočit Vaše potřeby a mírnit bolesti. Pro Vás jdeme do nové práce a chceme docíliti toho, aby v novém desítiletí Hlas vnikl do každé české rodiny, aby jej četl každý krajan a každý český spolek a každá česká škola. Pro Vás chceme dosáhnouti toho, aby byl „Hlas Volyně" brzy odsáhlým, bohatě vypraveným naším časopisem.

Ale to není závislé pouze od nás, nýbrž také Vy musíte pomoci. Musíte nám naši práci usnadniti tím, že budete šířit „Hlas Volyně", že budete získávat nové odběratele, ze budete v něm inserovat a také do něho psáti. Během prvého roku v novém desítiletí musíme docíliti toho, abychom měli alespoň tisíc odběratelů, což umožní dalekosáhlé zdokonalení listu. Naše početnost a díky bohu i materielní postavení — je takové, že bychom mohli míti odběratelů alespoň 5.000, což bohdá se dosáhne.

Nesmíme zapomínati také na to, že „Hl. Vol." je tisknut ve vlastní české tiskárně, která je schopna spolehlivě vykonávati naše objednávky. Naše organisace a obchodní podniky musí si své objednávky dáti zhotovovati v české tiskárně, čímž zase umožní další její rozvoj. Účelnost musíme spojit s praxi. Proslýchá se, že v Ústředně České Matici Školské má být přibrána jedna nová síla. Kola ČMŠ. by si přála, aby to byl současně instruktor, který by čas od času navštívil Odbory a v leccems poradil, pomohl. Já k tomu dodávám, že by to měl být současně zástupce „Hlasu Volyně", který by pilně referoval o veškeré činnosti ČMŠ, při svém cestování mezi krajany získával nové odběratele, sbíral inseráty, příspěvky a přijímal objednávky pro českou tiskárnu.

Okolnosti nás nutí přemýšleti o tom, jak bychom mohli uskutečniti silný vydavatelský podnik. Na našem obzoru se ukazují dosti dobré spisovatelské síly a víme o tom, že řada různých spisů čeká svého vydání tiskem. Aby autoři svá díla vydali vlastním nákladem, k tomu nejsou dosti zámožní. Není vyloučeno, že takové nakladatelství vznikne při „Hl. Volyně" za spolupráce nás všech.

Tedy vzhuru do nového desítiletí s tou nadějí, že Vy nás nezklamete!

K volbám v Belgii.

Volební boj v Belgii byl sledován s nevšedním zájmem zvláště ve Francii a v Anglii. Revolučním hnutím v Belgii je především „rexismus", namířený proti kompromitovaným starým politikům, který si získal stoupence v městech, na venkově, mezi buržoasií, úřednictvem i dělnictvem a jehož předpovídané vítězství se také uskutečnilo.

Zakladatelem „rexismu" je třicetiletý Léon Degrelle, opravdový mladý tribun lidu, jehož podmanivé řečnické nadání dovedlo uchvátiti davy.

Co je „rexismus" a jaký je jeho program?

Léon Degrelle mezi dvěma předvolebními schůzemi, sám jej stručně vysvětlil zahraničním žurnalistům takto:

„Mé hnutí musí zvítěziti, jelikož je hluboce nacionální! Chci usmířiti všechny Belgičany. Politikové z povolání vytvořili domnělé rozpory mezi Vallony a Vlámy a pečlivě podněcovali třídní boj, který jim umožňoval zůstávati u lovišť, kde rozhodili sítě svých intrik. — Katolíci, socialisté i liberálové, všichni se dopustili zrady! Katolíci kryli machinace svých politických finančníků právě tak jako měšťáčtí socialisté. Liberálové se snažili tvrditi, že jejich straně není možné činiti předchůzky. Domníváte se, že lid je chce následovat? Ne! Mají rovněž své skandální aféry, jichž je sice méně nežli u druhých, ale toliko proto že v parlamentu byli méně zastoupeni.

Nepřeji si, aby náboženství bylo zatahováno do politiky. Kněz patří do kostela a nikoliv na politické tábory! — Legenda o nenávisti Vlámů a Vallonů je pouhým výmyslem politiků a je třeba, aby francouzská a vlámská kultura se rozvíjely společně k větší slávě naší vlasti!

Tvrdí se o mně, že provozuji diktaturu, což má býti prostředkem k zastrašení davů, aby se nevymknuly z područí diktatury, jíž je nadkapitalismus, anebo ona socialistických těžitelů z hroutícího se režimu. Nepřeji si diktatury, neboť neodpovídá duchu Belgičanů! Ale je třeba, aby pracovník byl chráněn přeb diktaturou velkokapitálu. Pracovníkem rozumím každého, kdo hraje užitečnou roli v naší společnosti: zaměstnavatele, dávajícího práci zaměstnanci a zaměstnance sloužícího zaměstnavateli! V dnešní době zaměstnavatel se hroutí pod poplatky a různými daněmi, a dělník je bez zaměstnání. Co dělá socialismus na ochranu dělníka? Nic! — A tomu my odpomůžeme! Opravdový lid je již syt jalovosti politiků. A což pomyslíme li, že tito, proti přání celé země, se rozhodli ještě zvýšiti počet poslaneckých mandátů!

Jedinou možností k dosažení cíle, který sledujeme, je rozbití politických stran! Tyto jsou nepoctivé, neučinily nic pro zemi, a proto musí zahynout! A i kdyby byly bývaly poctivými, pracovní metody aktuálního režimu by jim nedovolily dosíci sebemenšího výsledku. To vše chceme změniti, a nedělní volby budou první etapou velkého díla, jemuž jsme se zasvětili!"

Havasův zpravodaj sděluje k volebním výsledkům belgickým, že ukazují již zřejmě volební tendenci. Význačný je odklon ke krajním stranám, který Havas vykládá všeobecnou nespokojeností v lidu, způsobenou dlouhou hospodářskou krisí, devalvací franku a řadou finančních skandálů, do nichž byly zapleteny význačné politické osobnosti.

Skutečným vítězem dne je hnutí rexistické, které dostane 15 až 20 mandátů zvolených poměrně o hodně větším počtem hlasů.

V příští sněmovně bude podle dosavadních výsledků 70 socialistů (ztráta 3), katolíci 63 (ztráta 16), liberálové 23 (ztráta 1), rexisté 21 (zisk 21), frontisté 16 (zisk 8), komunisté 9 (zisk 6).

Viktor Hánek.

Dozněla píseň lásky.

Píseň lásky dozněla mi již,
a mně zdá se, na klavír že hraji,
který ještě zdálky povážiš,
písní houslí, které umlkají.

Jenom zdá se — kolem ticho je,
i ta ruka s kláves na klín klesla,
a do šera mého pokoje
vůně zkvetlých lučin se mi vnesla

Jenom zdá se — ty to netušíš
v nitru mém, že vše se zpřetrhalo,
a to jaro, které kráčí blíž,
pro mou bolest, že má květů málo:

Jenom zdá se — a já jméno tvé
bez ozvuku opakuji sobě,
a to zadýchání vášnivé
do daleka nedoletí k tobě!

Jenom zdá se, krásně zdá se mi,
že se vrátíš v chvíli touhy, snění,
s rozkošnými svými vášněmi,
které chtějí míti vyplnění!

Jenom zdá se — ale jisto je,
že jsem dohrál píseň lásky svojí,
tebe jaly noci závoje,
na jejichž lemu teď se hvězdy rojí...

A já nevím, zda to hvězdy jsou,
nebo slzy, které z očí kanou —
jenom ruku podala's mi svou
vprostřed písně mé — na neshledanou.

Osvětová hlídka.

Šedesát let od smrti Frant. Palackého.

Z povzdálí 60 let, které tento týden, v úterý 26. května, uplynuly od smrti našeho politického buditele a národního dějepisce Františka Palackého, jeví se jeho národní vůdcovství jako předzvěst šťastné budoucnosti nově se obrozujícího národa. Pouze národ veskrze nabitý životností, třebas potlačovanou útiskem vládnoucích, mohl ze sebe vydati na prahu uvědomení své politické touhy muže tak obšírných rozumových i citových schopností, jako byl František Palacký.

Palacký, Moravan z Hodslavic pod Radhoštěm, ale vzdělaný na lyceu v Prešburku, přichází do Prahy, aby i on symbolisoval myšlenky československé, tane mu již na mysli úkol dejepisce, národního dějepisce. Škola Dobrovského byla poctivým uvedením do vědeckého a kritického studia dějinných pramenů, a hodnost historiografa království Českého poskytla možnosti obsáhlé vědecké práce. A tak je tomu sto let, co Palacký vydal svoje dějiny „Geschichte Böhmens“ (říjen 1836), které připravoval od roku 1830. Za 12 let nato, v roce 1848, vydal Palacký 1. svazek „Dějin národu českého v Čechách a v Moravě“, které vyšly v 9 dílech a 11 svazcích, jichž dokončení v roce 1876 bylo slaveno celým národem.

Dějepisné dílo Palackého již samo stačí, aby se jeho tvůrci dostalo vznešeného titulu „Otce národa“, neboť Palackého dějiny zůstanou povždy přímo národní biblí a dokladem toho, čím může a má být dějepisec svému národu: vůdcem, učitelem a ukazovatelem cesty. Bylo naším štěstím, že Palacký vyrostl a povznesl se k tomuto úkolu. Proto jeho dějiny jsou stále tak životné a nezastarají nikdy, poněvadž představují něco víc, než skladbu dat, životopisů a líčení. Nové pramenné badání mnohé jednotlivosti z díla Palackého vyvrátilo a překonalo. Celek však zůstává časem a pokrokem vědy nedotčen. A náčrtem naší národní dějinné filosofie, ukazující, že český národ vždy se bude stýkat s mocnější oblastí německou, která mu byla vždy nepřítelem, Palacký nám vytvořil i nejkrásnější politický odkaz. Proto četba jeho dějin sílila vzmáhající se národ v jeho zápase, takže jsme se naučili nebát se německého nebezpečí; vždy jsme se mu svou vlastní silou uhájili a vyšší Prozřetelnost nám již určila cestné místo v dějinách.

Vytvářeje naše minulé děje, nemohl Palacký nemlčeti ve chvílích, kdy se revolučními výbuchy v Evropě ohlašoval konec absolutismu a vrcholící účtování ideje národnosti s nadprávím a útiskem. Rok 1848 staví Palackého do politického popředí. Ve chvíli, kdy přípravy ke všeněmeckému parlamentu ve Frankfurtu hrozily posílením vševládnoucí velkoněmecké myšlenky, Palacký v památném dopise z 11. dubna 1848 odmítá volbu a klade takticky důraz na myšlenku rakouskou, jakožto záštitu našeho národa. Tehdy bylo samozřejmé že řešení rakouské bude menším ohrožením naší svébytnosti, nežli vítězství velkoněmecké expanse.

K našemu štěstí pracoval Palacký později daleko více vědecky na našim dějinách, neboť poznával, že národ má v jeho zeti, dr. Fr. L. Riegrovi, schopného a vynikajícího politického vůdce. Přes to Palacký se politicky neodmlčel nikdy. A svědčí jen o velikosti Palackého, že na sklonku života neváhal se otevřeně přiznati k omylu ve víře a důvěře v prozíravost rakouských státníků a vyřkl nad Rakouskem příkrý soud, rovnající se rozsudku smrti. Současně pak zanechal svému národu, kmet 78letý, jako odkaz naději ve věčně velikou budoucnost našeho národa, když byl vylíčil jeho neméně slavnou minulost ve svých dějinách. A národ se znal k Palackého víře a naději. Mrtvého Palackého doprovodil v den pohřbu, 31. května 1876, celý národ v přísaze

---

Besídka.

Karla G. Prokšová:

Zlaté časy strýčka Bendy.

Od časného jara až do pozdního podzimu strýček Benda se mračívá a je na slovo skoupý. Úsečně poroučí, co se bude dělat, úsečně odpovídá na dotazy. Zeptá-li se ho přespolní známý v městě o trhu: „Jak se daří?“, jen rukou mávne, řka rozmrzele: „Za nic to nestojí. Sedlák je to nejhorší na světě. Člověk se nevyspí, hrubě ani nenají a je stále jako v kole.“

Nebylo to tak zlé. Měl strýček Benda statku dost, aby si mohl držet čeledína a skotáka a panímámě dvě děvečky, ale on z přílišné šetrnosti jen toho skotáka si popřál a panímáma také jen děvče sotva ze školy vyšlé do své práce zaučovala, jen aby se neživilo tolik lidí v domě a nebylo velkého vydání.

Musil se ovšem přičiňovat zato sám. Práce bylo mnoho. Vstávalo se před svítáním, v pilném čase hned před čtvrtou ráno a když strýček Benda po celé týdny za pluhem chodil, nebylo divu, že hubl, že ho i leckdes v těle přílišnou námahou bolelo, že měl zchvácené nohy a z toho všeho neveselou náladu. I na panímámu býval nevrlý a děti před ním v tom čase nesměly si zaskotačit, tím méně se zasmát.

Jakmile však na podzim poslední řepu a brambory domů svezl, jeho nálada se jasnila a bylo stále veseleji kolem něho. Čtvrtého listopadu měl svátek. Tím dnem jeho blahobyt začínal, jedenáctého slavila jmeniny panímáma — jmenovala se Martinka — a o nejbližší neděli byly ve vsi hody. Strýček Benda si začínal popřávat. Práce ho už ze stavení nevolala i postavil se s panímámou k plotně a vařil a pekl, jako by kuchařství bylo jeho pravým a radostným povoláním.

O jeho svátku byla ta nejvykrmnější husa a ještě nějaký zajíc.

O sv. Martinu padl loňský houser, rovnající se tělesnou vahou strýčkově huse, jenže měl ještě mohutnější stehna a na podbříšku „kobylku“. Strýček smažil husí krev s cibulkou a kmínem, smažil játra, v říl polévku z drůbků a mezi vařením dlouhou vidličkou postupně z hrnce vytahoval: husí srdce, nohu, křídlo, žaludek a tak potají od každého uždiboval, aby panímáma nevěděla a děti neviděly, aby jim nedal špatného příkladu, ale aby jeho zlaté časy protáhly se co nejdéle.

Až do příští soboty tak labužnicky domlsával, kdy na posvícení zabíjel se vepřík a mohutný beran, o husí drůbeži ani nemluvíc, která mu zatím oběma svátky zevšedněla. Nejhlavnější byl teď beran, pro jehož dobře česnekem natřenou a nasolenou pečenou kýtu by se strýček Benda utloukl. Panímáma nemůže česnek ani cítit, děti, majíce hojnost jiného masa, činí po ní, i zůstává celý beran jen jemu, což si hlasitě pochvaluje. Beranní hody mu zaručují blahobyt pro celý listopad a v prosince, sotva první mrazy uhodí, je zabijačka. Dvoumetráková prasnice přesvědčí strýčka Bendu, že

věrnosti k jeho programu.

Před šedesátým výročím jeho smrti zní závazně slova muže kongeniálního, sdílejícího s Palackým stejný úděl Nesmrtelnosti, mistra Aloise Jiráska, jenž napsal k 50. výročí smrti otce národa: „Velký byl jeho svět. Spojil minulost s životem. Klasickým pérem vylíčil naše dějiny a sám do nich slavně vstoupil... A právě teď, kdy jsme osvobozeni, kdy splněna touha Palackého a hojněji nežli mohl chtít, vzpomínáme na něj, který to vše připravoval a základ naší samostatnosti položil.. Vzpomínáme že byl optimista v těžké, svízelné době, ale také se tážeme, proč my, samostatný národ, chtěli bychom ochabnout a oslabovat se pochybnostmi a nedůvěrou? Slyšíme závěť svého otce. Dejž bůh, abychom ji stale plnili, ale také to, co naší dobou, co naší samostatností na velkých úkolech nám přibylo. Pamatujme!“

Kronika.

Katastrofální bouře v západním Polsku.

V minulém tydnu řádila nad západním Polskem katastrofální bouře, která způsobila velké škody a četná neštěstí. V Toruni byl bleskem zabit truhlář, jenž měl v ruce sekeru. Blesk udeřil do sekery, truhláře zabil a těžce zranil vojína, který stál vedle něho. Kromě něho byly těžce zraněny čtyři osoby, které stály nedaleko. Nedaleko toruňských kasáren udeřil blesk do pomníku padlých vojínů a zranil těžce 7 lidí, kteří se ukrývali pod pomníkem před deštěm. Také v Malopolsce řádila prudká bouře, v Tyňci u Krakova byli bleskem zabiti dva sedláci a těžce zraněno několik lidí. U Żywce udeřil blesk do mostu, kde zabil 60letou selku. Pod mostem se ukrývali před deštěm dělníci, zaměstnaní při stavbě údolní přehrady. Bleskem byli zabiti dva dělníci a jedna dělnice. Šest dělníků bylo raněno, všichni těžce. V Horním Slezsku způsobil blesk četné požáry. V Sosnovci udeřil blesk do vagonu pouliční dráhy, kde zabil dva cestující. Také z jiných obcí jest oznamována katastrofální bouře a četná náhlá úmrtí, zaviněná bleskem. Nad Varšavou se snesla prudká bouře provázená průtrží mračen.

Televisní komunikace Varšava-Berlín.

Dnem 1. června započalo mezi Berlínem a Varšavou pravidelné vysílání fotografických snímků cestou televisí.

Prof. Dr. Ignacy Mościcki deset let Presidentem.

Dne 3. června celé Polsko oslavuje 10letí úřadování P. Presidenta Rzeczypospolité prof. dr. Ignaceho Moścického. Po dvakráte z vůle Národního Shromáždění a na dobrou radu a přání Maršála Polsky Josefa Piłsudského ujal se nejvyšší hodnosti ve státě prof. Ignacy Mościcki.

City, které chová celá veřejnost k tomuto velkému státníku, slavnému učenci těžko ujmouti v rámci oficielních slavností. Prapory v státních barvách, zdobené zelení domy, vojenské přehlídky a průvody jsou jenom zevnějším projevem úcty, kterou projevuje veškeré obyvatelstvo hlavě státu.

President Mościcki se narodil 1. prosince 1867 r. Střední školu ukončil ve Varšavě. Z ryžské politechniky vyšel jako inženýr chemie. Za činnou účast v ruchu revolučním byl přinucen vládou ruskou opustiti kraj a odjel do Anglie. Tam navazuje první styky s Maršálem Piłsudskim. V r. 1901 je hlavním ředitelem laboratoře specielně proň utvořené při universitě fryburské (ve Švýcařsku), kde působí až do r. 1912. Zde vykonal celou řadu nových vynálezů, hlavně ve výrobě kyseliny dusičné z vody a vzduchu. Roku 1912 je povolán za profesora na techniku ve Lvově. Zde až do války je činným ve svazu střeleckým a pak při organisaci prvních legionů.

Dne 1. června 1926 roku byl poprvé vybrán prof. Ignacy Mościcki presidentem. Jak známo před zvolením prof. Moścického presidentem byl zvolen Maršálek Piłsudski, který volbu nepřijal ale ukázal na prof. Ign. Moścického jako na kandidáta na vysoký úřad presidentský.

Národní Shromáždění, řídě se tímto pokynem Maršálka Piłsudského zvolilo dva dni poté na presidenský stolec prof. Ign. Moścického. Tento fakt jasně ukazuje na úzká pouta, jež loučila pres. Moścického s Maršálkem Piłsudskim. Evoluce postupující v před během desíti let od májového převratu a volby prof. Moścického presidentem Rzeczypospolité, dokonala hluboké změny v politické struktuře státu.

Ještě na sklonku života Maršála Piłsudského byla schválena nová konstituce, která obdařila presidenta rozsáhlou mocí, díky které mohl prof. Mościcki soustředit kolem sebe lidí obdařené jeho důvěrou, a harmonickou spoluprací s nimi mohl pracovati výdatně pro dobro státu a národa.

Mnoholetá tvořivá práce na poli působnosti prof. Moścického, jeho ušlechtilost, osobní skromnost, zamilování pravdy, dobra a krásna, získaly mu úctu celého národa.

I my, Češi na Volyni kloníme v nejhlubší úctě hlavy před Prvním Občanem státu s vroucím přáním plného zdraví a osobního štěstí v létech příštích.

—o—

---

sedlák v zimě je velký pán, že pohodlnějšího zaměstnání na světě není, že se tak neměl ani nebožtík císař pán.

Strýček Benda ráno po deváté nadzvedne hlavu z peřin, snaže se oknem rozpoznat, jaké je venku počasí. Prší-li, zívne si jako spravedlivý člověk, obrátí se ke stěně a spí dále hlubokým spánkem. Nejvýš, že si zavolá panímámu a nařídí jí: „Hoď tam kus masa na pekáč, ať se zatím peče!“

Vůně ho potom probouzí. Je už ostatně po jedenácté, spaní omrzelo, žaludek se hlásí i vyskočí Benda z postele a rovnou na dvůr k pumpě k občerstvující lázni. Až po pás se ledovou vodou umývá, aby panímáma viděla, že není zahaleč shnilý, zimomřivý, že si jen tak přes zimu pohovuje pro získání nových sil k jarním pracím. Však mu také nikdy nic nevyčítá a co si poručí, to mu ustrojí.

Studenou sprchou se příjemně rozproudila krev a ohlásil se mocný hlad. Ale strýček nejprv končí svou úpravu. Obléká koženky, vysoké boty, svetr a vatovanou vestu a je mu miloučko jako prve v peřinách. Usmívá se na sebe do zrcadla, to aby panímáma neviděla a neřekla, že je starý hříšník, anebo že mu přeskočilo. Strýček Benda chodí od jara do podzimu nahrben a zasmušilý, ale v zimě je to zcela jiný člověk. Chodí si rovně a křepce a stále je mu do zpěvu. Také rád panímámu poškádlí — inu dobře, že jsou děti ve škole a nevidí rozdováděného tatínka.

Když je ustrojen do teplého oblečení, přezkouší znaleckým okem stav škvařící se pečeně v troubě a protože kůrčička není dosud dosti červená, nakládá do kamen suchého chvojí, které tak vesele praská a plotnu i troubu naráz rozpálí. Panímáma ani její pomocnice se tak v obsluze sporáku nevyznají jako on.

Pečínka potřebuje svůj čas a hlad strýčka Bendy je veliký. Přinese si zatím ze sklepa důkladný skrojek tlačenky, prosype usekanou cibulí a pepřem, pokropí octem a dobrou má snídaní. Zapíjí černou kávou, o bryndu s mlékem nestojí, ta se hodí jen pro ženské.

Jde pak jako dobrý hospodář na obchůzku. Nahlédne do chlévů, rozhlédne se dvorem i také po nebi, posoudí, jaké se chystá pro nejbližší dny počasí a vyjde si až za humna ve svém teplém kožíšku, aby odpočinuté, dobře nasycené tělo mělo pohyb. Vrací se po návsi dychtiv zvěděti, co je ve vsi nového. Ale dědinka rodná, jako by ve spánek byla pohřížena, nikde ani hlásku, ani živé duše, jen z komínů se kouří, všude se udí maso z nedávné zabijačky.

Strýček Benda si rázem představí příjemné posezení u teplých kamen a malou svačinu z čerstvě uzeného, líbezně růžového, na tenké lístečky pokrájeného masa. Zatouží domů. Musí se podívat, zdali se mu na uzené nedostaly myši...

Pečínka v troubě má už také chrupavou kůrčičku. Jak se neusmívat, jak

Francouzská vláda zasahuje do pařížské stávky.

Stávka kovoprůmyslového dělnictva v Paříži a okolí, celkem přes 50.000 dělníků, trvá avšak zdá se dýti na cestě k urovnání.

Svaz kovoprůmyslníků pařížského okresu přistoupil zásadně na to, že bude pod patronací ministerstva práce jednati s delegáty dělníků o kolektivní smlouvu. Delegáti všech stávkujících závodů se sešli na burse práce, ady se unesli na podmínkách zahájení práce. Hlavní požadavky dělníků jsou: Kolektivní pracovní smlouvy, jež obsahují zlepšení mezd a čtrnáctidenní placené dovolené, žádají dále zavedení 40hodinového pracovního týdne, propuštění, provdaných žen a uznání dělnických závodních výborů. Zaměstnavatelé praví o požadavcích dělníků, že převyšují daleko rámec jediného kraje a jediného průmyslového odvětví a že tyto dělnické požadavky by měla řešiti příští vláda v dohodě se svazem veškereho francouzského průmyslnictva.

Odstraňování rozporů v Rakousku.

Delší dobu trvající věčné rozpory rakouského kancléře Schuschnigga s vicekancléřem Starhembergem skončily nedobrovolným odchodem vicekancléře z vlády. Působil k tomu také blahopřejný telegram k vítězství, zaslaný Starhembergem Mussolinimu. V nové vládě má nyní kancléř Schuschnigg vedle předsednictva dva důležité resorty: zahraniční věci a obranu země. Kancléř převzal také vůdcovství vlastenecké fronty i její dobrovolné milice. A zároveň ohlásil různé změny, zejména dosazení zvláštní rady vůdců, ve které budou zastoupeny země a stavy, a také dělnictvo. Nastalé změny možno označiti jako posílení občanského tábora katolického. V zahraniční politice nebude nic měněno, což bylo zdůrazněno v telegramu, který zaslal kancléř Schuschnigg Mussolinimu.

Japonci obsadili býv. hl. město Číny Pejping.

Dle posledních telegramů obsadily japonské oddíly všechny strategicky důležité body býv. hlavního města Číny Pejpingu (Pekingu), čímž se dostala otázka uspořádání poměrů vnitřní Číny do kritického období. Tři vojenské vlaky dovezly na pejpinské nádraží 800 mužů, kteří obsadili důležité body města. Po tomto zajištění zůstavili Japonci ve městě pouze 100 mužů, aby zesílili vojenskou stráž konsulátu, a zbytek odtáhl do Tungtšau.

Toto snadné obsazení Pejpingu se dá vysvětliti tím, že ústřední nankinská vláda vlastně město již před tím vyklidila a ve městě zůstala jen posádka 20.000 mužů vojska provinční vlády provincie Hopei, která je Japoncům přátelsky nakloněna.

V Palestině napětí nepovoluje.

V Jerusalemě nevyšel žádných arabský list, jelikož vsechen arabský tisk zahájil stávku, která potrvá tři dny.

Hlásí se také několik násilných činů: útoků proti telefonickým linkám, výbuchů pum, ohrožování stráží a jeden nezdařený útok na most v severní části města. Tyto výtržnosti si vyžádaly několik zraněných.

V Habeši se ještě válčí.

Na severu u jezera Tana s dosti silnými tlupami bývalých vojínů habešských se usadil dedžak Etyj. nápadník habešského trůnu a vyčkává příznivějšího počasí, aby podnikl své další akce. Je zcela určitě možno, že tlupy po ulující se v tomto území posílí jeho „armádu“. Italové jsou tam ve svých „čisticích“ podnicích hrozným počasím také sdržováni — ale je jisto, že se jim obtížná práce, byť i spojená s velikými obětmi, nakonec podaří a že v massivech skal a v nedostupných roklích zbydou jen malé potulné tlupy nešťastných armád.

V horách jest — dle určitých zpráv — ještě uschováno k neuvěření mnoho zbraní a jiného válečného materiálu. Ale není tam potravin a není snadno v jiných krajích nyní drancovat. Do nedávna vyschlá údolí jsou dnes jezera, která oddělují jednotlivé krajiny od sebe. Vzpůrným obyvatelům obyvatelům Amhary, v krajinách kolem velikého jezera Tana, je nynější vodní stav příznivý. Dovážejí své značné ulovky ryb a hrochů (také uzené) do vzdálených krajů a prodávají je neb vyměňují za jiné životní potřeby, kterých je v horách velký nedostatek. Zejména soli se všude nedostává.

Něguš přijel do Gibraltaru.

Habešský císař, který cestuje inkognito, přijel do Giblartaru. Uvítání bylo zcela prosté. Habešského císaře pozval britský guvernér na oběd. Něguš se usídlil se svou družinou v hotelu Rock. Všem italským zaměstnancům hotelu byla dána dovolená po čas něgušova pobytu.

Vzpoury v Řecku stále pokračují.

Období vzpour a pouličních nepořádků, které začaly v minulých dnech v Řecku, dále pokračují a vláda musí již používati energických prostředků, aby zamezila rozsáhlejší akce, řízené ze zahraničí.

V Athénách skončila se bouře nepokojů dosti brzy, ale škody hmotné převyšují desítky milionů drachem; též v Soluni panuje již klid, ovšem doprovázený silnými oddíly policejních hlídek a pancéřových automobilů. Revoluční duch, tak vlastní tomuto jinak velmi vyspělému národu, prolnutý temperamentem jihu, stále a stále vzpouzí se systematické a usměrněné práci nového režimu, uvésti klid a zabezpečiti všude naprostý pořádek.

---

nemít život rád? Vrací se ze své procházky osvěžen a hladov. Že už něco jedl? Kdežpak! Sousta dosud v ústech neměl.

„A co ta tlačenka s cibulkou a octem?“ směje se panímáma, rovnajíc mu na talíř pečínku, knedle a zelí, zatím co strýček dojídá z talíře jaternicovou polévku s kroupami.

„Co bychom si nepřáli, když je jídla plný dům? Tlačenka je také boží dar,“ směje se hlučně a panímámu mladicky po zádech popleskává.

Když se neobědvá, natáhne se bohabojně přes postel, aby si zakouřil. Ale příjemná dřímota mu v malé chvilce semkne víčka a líbezné sny ho uchvacují.

Skoro vždy se mu zdá, že je mlád a svoboden. Dobře, že mu panímáma do snů nevidí! To by byla mela! Chodí okolo něho a jen si povzdychne:

„Já nevím, co ten náš táta! Jen by stále jedl a spal. Zato až nastane nastane práce v poli, bude nás chtít strhat.“

Strýček chrápe, jako by prkénko řezal. Probudí se, až když se děti ze školy vracejí. A má zase hlad!

„Vezmu si kousek chleba,“ skromně se rozhoduje, ale protože suchý chlebíček špatně do krku leze, přikusuje k němu jaternici. Dozvěděl se potom od dětí, že ve vsi je ágent, že zamířil do hostince se svým kufrem. Zná takový člověk kus světa a osudy mnoha lidí, ví také, jak na selské pantáty aby podepsali objednávku. Strýček Benda, není-li pilno, rád se s nimi baví. Nechá na sebe útočit jejich výmluvností, ale zůstane jako skála. Ještě žádnému se nepodařilo přiměti ho k objednávce. Nejvýš že mu za marnou námahu zaplatí sklenici piva. Ale pobavil se a zapil patřičně své masité nasycení.

Vrací se domů zavčas. Pro dlouhé vysedání při kartách strýček Benda není. To si raději doma v kruhu své rodiny pročítá noviny a kalendáře. Také čítanky svých dětí nachází zajímavé.

Svůj den zakončí večeří s opečeným jelítkem s brambory. Zapije řízným kyselým mlékem. Potom dětem vypravuje vzpomínky svého praděda, který tvrdíval, že v tom jejich stavení bývalo tak zle, že kromě do zelí či řepy nebývalo do čeho kousnout. Nebylo chleba, nebylo mléka, omastek byl vzácný jako lék a také se tak po lžičkách odměřoval. A byly ještě roboty. Zadarmo musil se špatně živený sedlák se svou rodinou dřít na panských polích a při nejmenším projevu nevole bát se musil i drábova — biče.

Děti kulí oči a ani té smutné pohádce nevěří. Panímáma dojetím utírá si oči. Ona věří, neboť slýchala podobně vyprávět od své prababičky doma.

O deváté hodině jde pokojná rodina spát a strýček Benda si libuje, jaké má nynější sedlák aspoň po zimní dobu zlaté časy.

„Ba má, ba má!“ souhlasí s ním žena. „Jako tuhle strýček Benda, že ano?“ dodává žertovně, ač mu ze srdce jeho zlaté časy přeje. Však v chlívku čeká ještě jeden krmník...

Ve Španělsku stále rušno.

V kavárně v Toledské ulici v Madridu vybuchla puma. Při výbuchu nebyl nikdo zraněn. V madridském předměstí Tetuan dela Victoria vznikla srážka mezi fašisty a komunisty, při které bylo 9 osob těžce zraněno. Na palubě dvou španělských lodí ve francouzském alžírském přístavě Bône zahájily dvě posádky stávku, jelikož se v rozhlase dověděly, že ve Španělsku se šíří stávkové hnutí mezi námořníky. V Alfajarinu v provincii Saragosa bylo zraněno několik osob při srážce příslušníků dvou radikálních skupin.

Korunovace anglického krále slavnostně ohlášena.

Na čtyřech místech ve vnitřním Londýně bylo za krásného slunného počasí veřejně vyhlášeno datum korunovace královy, jež se bude konati příštího roku dne 12. května. Ulicemi města se ubíral průvod malebně oděných heroldů a každé vyhlášení bylo provázeno hlaholem trubek. Průvodu přihlížely velké davy obecenstva a pouliční doprava v hlavních městských tepnách byla při tom téměř úplně zastavena. Tisíce automobilů a autobusů uvázlo na několik hodin, dosud nebyl slavnostní obřad u konce.

Eiffelova věž vynáší ročně 2 miliony franků.

Správa pařížské kuriosity, Eiffelovy věže oznamuje, že v uplynulém roce vybrala na vstupném a poplatcích za zdviž 1,850.000 fr., o něco méně než r. 1934, kdy příjem dosáhl výše 1,980.000 fr. To dokazuje, že důmyslná železná stavba inž. Gustava Eiffela z roku 1889 dosud vábí Pařížany i cizince nejen zevně, ale i svým zajímavým zařízením. V poslední době vyskytly se hlasy že Eiffelova věž musí zmizet jako Tracadero a stát se obětí nových městských plánů. Ale většina rozhodných osobností je pro zachování této výnosné památnosti, v níž mají býti staromódní výtahy nahrazeny výjezdem pro automobily!

Hospodářský zpravodaj.

Nadmutí hovězího dobytka.

(Dokončení.)

Nepomohlo li však ani zavedení jícní roury, ani jiné prostředky, tu jest třeba sáhnouti ku troikaru, t. j. k probodnutí, a to zase raději dříve nežli později, poněvadž již žádnou jinou cestou v krátké době nemůžeme plyny z báchoru odstraniti.

Probodnutí se provede na levé straně břicha a pokud možno tenkým troikarem. Místo, kam troikar vbodneme, nalezneme tím způsobem, když utvořivše si trojúhelník, jehož jednu stranu (horní) tvoří výběžky páteře, od posledního žebra ku kloubu kyčelnímu, druhou poslední žebro a třetí přímka vedená od kyčelního kloubu ku konci žebra, vyhledáme střed toho trojúhelníka. V onom bodě vbodneme troikar směrem ku kloubu loketnímu na pravé přední noze. Zabodnouti dlužno vždy raději níže, aby nebyla snad při silném nadmutí zasáhnuta ledvina. Probodnutí provede se nejlépe tím způsobem, že se hospodář postaví vedle levého boku dobytčete na nějakou stoličku, aby stál výše a mohl se celou váhou těla opříti o troikar, poněvadž toto probodnutí jde vždy těžce. Po probodnutí přidrží levou rukou trubičku (pochvu troikaru), která zůstane v ráně a pravou vytáhne troikarové bodlo ven a nechá z trubičky vycházeti plyny pomalu tím, že chvílemi trubičku dlaní zakryje. To se doporučuje zvláště tehdy, bylo-li dobytče již dosti dlouho a silně nadmuto, aby pak náhlou změnou nenastalo ochrnutí srdce a mozku.

Mezi hospodáři bývá jakýsi strach před troikarováním v domněnce, že se má k němu sáhnouti až v poslední chvíli. Tento strach jest způsoben tím, že v mnoha případech po troikarování dobytče muselo býti zabito. To jest nesprávné. Příčina zabití obyčejně nebyla v troikarování, ale v tom, že bylo troikarováno pozdě, nebo nesprávně. Až se dobytče již tak dusí, že se již nemůže udržeti na nohou, nebo dokonce se i svalí, tenkráte již bývá činnost srdeční tak slabá a mozek tak překrven, že není daleko ochrnutí a probodne-li se teprv teď a plyny ještě k tomu nechají se rychle odcházeti, tedy obyčejně srdce ochrne a dobytče bývá pak ještě v poslední chvíli podříznuto. Bylo-li pak dobytče omylem troikarováno s pravé strany, tu buď se troikar vůbec do báchoru nedostane, nebo zasáhne jiné orgány (ledvinu, játra) v dutině břišní a tyto poškodí. Není třeba tedy se obávati troikarování, ale včas ho použíti. Troikar by měl býti aspoň se dvěma rourkama v každém hospodář-

132.

III. jedn. Klásková — žehličku, prádlo.
Žofa — pivo, zákusky.
Rajsina — hudeb. nástroj.
Frantík — dopis.
Jeník — peníze, 200 rublů.
Feďka — nůž, pistoli.
Nikifor — zbraň, pouto.
Proměna:
Vomáčka — gumovou rouru, trychtýř.
Maryna — deštník.
Ivan Petr. — dopis.
IV. jedn. Vašek—zápalky, sekeru, elektr. lampu.
Jeník — zápalky.
Ivan Petr. — šavli.
Kazbunda — provaz, vědro.
Proměna:
Mařenka — šití nebo háčkování.
Bedrník — dopis.
Vašek — úpis.
Vomáčka — plechovku, medál hodinky.
V. jedn. Drábové — knuty, černý chléb i džbán vody, lavici, provazy, dopis.
Nikifor — lój, slaninu, čaj a chleba.
Proměna:
Kazbunda — v kapsi láhev, bečku.
Ivan Petr.—pípu v koši sklenice, láhve piva.
Dubinová — zákusky v koši.
Bedr-ová — koláče v koši.
Hroníček — klíče.

129.

POPIS OSOB:

1. Bedrník: 40 letý, surového vzezření, obočí husté, vous silný pod nosem. V I. jed. oblečen svátečně, v druhém bez kabátu, oděv všední, o svatbě svátečně, v pátem rysy tváře mírnější, oděv sváteční.
2. Bedrníková: V letech mužových, dobrácké tváře, ustaraná, oděv staromódní, sváteční jen ve žních všední a zástěru.
3. Liduška: Hezká dívka, štíhlá, jasnovlasá, o svatbě přibledlá, jinak krásná. V I. jedn. kroj, na pole lehké světlé šatečky, v pátém městský šat, cestovní plášť, tašku.
4. Dubinová: 40 letá, statná chalupnice, prostě staromodně oblečena, šátek na stříšku, šaty sváteční, jen u požáru všední.
5. Jeník: 20 letý hezky urostlý hoch, malý tmavší knírek svátečně vkusně oblečen, u Klásku v dělnické bluze, v pátem jedn. v cestovním pěkném plášti s taškou. Na Sibíři v trestaneckém plátěném oděvu na prsou číslo 318 v obličeji učerněn, vlasy rozcuchány.
6. Vašek: 35 letý, rudé vlasy i vousy, piho-

ství. Vždyť stojí poměrně málo a bývá tak potřebným, jako každý jiný nástroj. Není-li však ani troikaru při ruce, možno tedy provésti probodnutí ostrým, špičatým nožem a to tak, jako troikarem, jenom že nůž podržíme v ráně a obrátíme jej o 90 stupňů (napříč) k ráně, aby se tato otevřela a plyny mohly unikati

Pomalé a stálé, jakož i delší dobu trvající nadouvání dobytčete mívá příčinu, buď v menší činnosti, nebo úplném ochabnutí žaludků. Příčiny této poruchy činnosti žaludků bývají rozmanité: mohou to býti jen přeplněné žaludky, cizí těleso čerstvě do stěny žaludku (čepce) zabodnuté, nebo „přirostení" žaludku ku stěně břišní po dříve povstalém proniknutí cizího tělesa stěnou žaludku a místního zánětu pobřišnice. Také zúžení jícnu následkem nádorů, nebo tuberkulosně změněných žláz, které tlačí na jícen, může býti příčinou stálého nadouvání. V takových případech nejlépe dáti vyšetřiti zvíře zvěrolékařem.

Různé zprávy.

Hrozná tragedie na školním výletě.

Celé Československo je vzrušeno tragedii na výletě školních dětí.

Obecná škola v Rakvicích na Břeclavsku pořádala výlet. Měly se přepraviti přes řeku Dyji převozem. Na pramici bylo 48 dětí pár koní a vůz.

Sotva pramice odrazila od břehu a byla asi dva metry na vodě, začaly děti křičet, že do zadní části pranice se nabírá voda.

Podle výpovědí dětí, které byly zachráněny, ulekli se koně křiku dětí a popojeli vpřed. Ve stejném okamžiku se pramice celá potopila.

Všechno osazenstvo pramice se octlo ve vlnách. S pramice se utrhly desky podlahy a zábradlí a tyto kusy dřeva plavaly mezi tonoucími. Několik dětí se jich zachytilo a zachránilo si tak život.

Řeka je v těch místech asi 20 m široká, 5—8 metrů hluboká a místo neštěstí je vzdáleno asi 500 metrů od splavu.

Celá hladina je samý vodní vír.

Jak mohutný je tok řeky a jak se mohla tragedie udát, vysvitne z toho, že asi deset zachráněných dětí bylo vyloveno až pod splavem, asi 1 km od převozu.

Podle seznamu se zjistilo, že se utopilo 31 dětí.

Průmysl Německa.

Podle úředních statistik vyrobil průmysl v Německu letos za šest měsíců zboží v hodnotě 60 miliard Zl. Za stejné období loni bylo vyrobeno zboží za 55 miliard. Kdybychom čítali v Německu asi 10 milionů dělníků, připadá na jednoho za rok průmyslových výrobků v hodnotě 12.000 zl.

Blesky špatně míří.

Blesk je jistě nebezpečný, ale maličký záhyb na koberci ve vašem pokoji je značně nebezpečnější. Přesnými pokusy bylo v U. S. A. zjištěno, že jen jeden ze sta blesků skutečně uhodí do země. Většinou běží blesk od země vzhůru, tedy obráceně. Jistota, že budete zasažen bleskem a tím skončí vaše putování po této straně hrobu je 1 ku 200.000. Každá pojišťovna vám spočítá, že je třikrat jistější, že zemřete klopýtnutím o koberec než zásahem blesku.

Osmdesátiny papeže Pia XI.

Katolická církev vzpomíná osmdesátých narozenin hlavy této církve. Papež Pius XI., občanským jménem Achille Ratti, narodil se 31. května 1857 v Desio u Milána. Byl profesorem homiletiky a dogmatiky v milánském semináři a pak se stal knihovníkem v slavné milánské knihovně Ambrosiánské, kde ztrávil 24 leta svého života. Našel m. j. nejstarší životopis blahoslavené Anežky České, jenž se v odborné literatuře cituje jako rukopis Rattiho. R. 1918 poslal jej Papež Benedikt XV. do Polska a na Litvu jako apoštolského visitátora. R. 1919 uznal jménem papežovým sjednocené a obnovené Polsko a stal se nunciem ve Varšavě. V r. 1921 se stal arcibiskupem milánským a kardinálem, r. 1922 papežem Piem XI. dvousetýmšedesátým prvním nástupcem Svatého Petra. Papež Pius XI. mluví všemi hlavními evropskými jazyky a jest znám jako sportovec-alpinista. Jeho encykliky se týkají nejen otázek ryze náboženských, nýbrž i politických a sociálních.

Želvovina získávaná krutým utrpením zvířete.

Strašně krutý je způsob, jakým se opatřuje želvovina. Získává se jen z mořských želv, protože krunýř zemní

130. 131.

vitý, občas se zubí, oblek staromodní svátečni, jen ve žních bez kabátu.

7. Mařenka: 20leté zdravé děvče statnější postavy, milé tváře. V I jedn. kroj, ve žních vkusný letní šat, jinak svátečně, pěkně, oblečena.
8. Kazbunda: padesátník silné postavy, plnovous rázný, v holinkách, vkusně oblečen.
9. Vomáčka: 40letý, suché postavy hloupého vzezření, vychrtlý v obličeji, řídké dlouhé vousy stále svislé a namočené vodou, pod nosem nastavené v kartáč, na bradě malou štětičku. Oblek pocuchaný—v perkách. Stále se motá.
10. Hroníček: stařec bělovlasý, věneček vousů, pod nosem holený. Postava přihnutá, v šosáku, jinak důstojného vzezření. Stále nosí knihu, brejle.
11. Ivan Petrov. statný strážník v ruské uniformě, silný knír, 30tiletý.
12. Klásková: Chudá dělnice kolem 40 let, upracovaná dobračka. Šat prostý domácký.
13. Františ: Statné postavy, 20letý lehký knířek, hezký. Z továrny v modré bluze, na Volyni oblečen jak Jeník.
14. Žofa: štíhlá 18letá, pěkné postavy, veselá. Doma kroj, na Volyni cestovní šat.
15. Rajsina: Male postavy, 16letá, bledé krásy, velké oči pestrý šat, ruskou halenku, vestu barevnou neb pod. Kytaru nebo mandolínu. Může pouze zpívat.
16. Černý Feďka: Otrhaný rošťák, černé vlasy i knírek, na stranu ruskou čepici, s boku načechrané vlasy. V pátem jedn. v trestan. obleku č. 215.
17. Nikifor: 25letý fešný strážník, v pátém jedn. v obleku dozorce, za pasem klíče, knut. Švihácký knírek.
18. Ředitel věznice: Padesátník v důstojn. uniformě, silný knír. plnovous, tvrdé, leč dobrácké tváře. V holinkách, šavli.
19. Maryna: Kyprá dívčice průměrné krásy, v ruské haleně, vysok. botech. 28 let.

Drábové: Starší přísné tváře, plnovousy v uniformě dozorců.

REKVISITY:

I. jedn. Hroníček — knihu, tabatěrku.
Jeník — květinku, raneček a hůl.
Vašek — pětirublovou bankovku.
II. jedn. Bedrník — kosu, dýmku
Vašek — kosu, brousek, láhev s vodou.
Čeleď — kosy, srpy.
Liduška — srp, svačinu.
Mařenka — dopis.

želvy nedá se dobře zpracovati. Celkem třináct částí krunýře na zádech želvy odnímá se s živého těla, svalstvo drží je však tak pevně, že zvíře je třeba nejdříve omámiti. Děje se to tím způsobem, že se na želvu, jež byla ovšem silně spoutána, leje vařící voda. Tím se zmenší síla jejího odporu a krunýř může býti odtržen. Po této strašlivé proceduře hodí se želva opět do moře; přeži e-li toto týrání, tvoří se jí zase nový krunýř. Želva nese tedy „úrok“ dále. To je také jediný důvod, pro který je mírný tvor odsuzován k takovému mučení. Jinak by se želva prostě zabila a teprve pak by se jí odnímala želvovina.

Tajemství radia.

Ač lidské tělo obsahuje 1 tisícinu až 1 stotisícinu miligramu radioaktivních látek, je přece jen radium nejjedovatější kov. Již jedna miliontina gramu působí na lidské tělo a pět desetitisícin je usmrcují. Myši, ozařované nepřetržitě po 4—5 dnů radiem, zmírají. Kosti dělníků a lékařů, pracujících s radiem, září v hrobech a budou zářiti ještě po celá staletí. A přece je radium v mnoha případech nejlepším — a jediným léčebným prostředkem.

Nyní se mluví na světě 2.796 řečmi.

Anglický filolog Williamson na základě přesných a spolehlivých dat, pomocí celé řady vědeckých spolupracovníků všech zemích vypočítal počet živých řečí na 2 796. Z toho 860 řečí Williamson uznává za hlavní, a to podle světadílů: 48 v Evropě, 153 v Asii, 118 v Africe, 424 v Americe a 117 v Australii a na ostrovech Tichého oceánu. Prof. Williamson tvrdí, že počet živých jazyků klesá, neboť řeči drobných kmenů se nahrazují řečmi větších národů. Dle výpočtů prof. Williamsona ročně mizí 3 exotické řeči a v budoucnu učenec očekává ještě rychlejší vymírání řečí.

Pozoruhodné jezero.

V Australii, ve středním Gueenslandu u Aramacu je podivuhodné jezero: v jedné jeho polovině je voda slaná, mořská, ve bruhé sladká, pramenitá. Ač vody nejsou naprosto ničím odděleny, hraničí na sebe dosti přesně a jsou do té míry odděleny svými vlastnostmi, že v jedné polovině jezera žijí sladkovodní ryby, ve druhé polovině ryby mořské

Živí obři.

Největší rostlina na světě je asi 10krát větší než největší zvíře. Největším zvířetem je velryba, která dosahuje váhy až 150.000 kg. Z jiných mořských tvorů obrovské sepie váží až 3.000 kg; v moři žijí pavouci, vážící až 30 kg. Největší tasemnice, dlouhá asi 2 metrů, váží necelý 1 kg. I velicí mravenci, dlouzí 13 mm, váží méně než 1 gram. Největší takové mraveniště má asi milion obyvatel, celé jeho obyvatelstvo váží tedy méně než dospělý člověk. Pokud se týká blech, pamatujte, že tři průměrné blechy jdou na 1 miligram. Kdybyste koupili 15 gramů blech, měli byste jistě radost, že jich máte rovných 100 000. Solidní včelí královna váží mnohem méně než 1 gram, dělnice váží asi sedminu gramu.

CENY OBILÍ.

Záznam 29.V. soukromého obchodu— zač kupuje.

Žito	zl.	2.00	za 1 pud (16.38 kg)
Pšenice	„	3.45	„
Ječmen	„	1.95	„
Oves	„	1.95	„
Hrečka	„	.—	„
Proso	„	.—	„
Řepák	„	6.50	„
Hrách	„	.—	„
Fasole	„	3.—	„
Mák	„	9.00	
Jetel	„	130—160.00	za 100 kg.

Adresa redakce a administrace: Kwasilów na Wołyniu. Tiskne a vydává Vydavatelství a tiskárna „Hlas Volyně“ spol. s r. o. Odpovědný redaktor V. Perný. Roční předplatné 10 zl., čtvrtletně — 3 zl. Do zahraničí o 5 zl. ročně více. Cena inserátu: vel. 1/16 zadních stránek 6 zl. za jednicu. V předu o 50% dráže. Při delší inserci značná sleva.